

ПАВЛИКОВСЬКИЙ Юліан Володимирович (20. 07. 1888, с. Синьків Кам'яно-Струмилівського пов., нині Червоноградського р-ну Львівської обл. — 28. 12. 1949, м. Мюнхен, Німеччина, 1972 перепохований у крипті собору св. Софії у Римі) — громадсько-політичний і кооперативний діяч. Чоловік *І. Павликовської*. Дійсний член НТШ (1935). У 1906 закінчив гімназію у м. Броди (нині Золочівського р-ну Львівської обл.), 1914 — сільськогосподарські курси з агрономії та кооперації у Високій школі хліборобської культури у Відні, 1906—10 вивчав право у Львівському університеті. Під час 1-ї світової війни звільнений від військової служби за станом здоров'я. Від 1915 працював на керівних посадах у товаристві «Сільський господар». Активний діяч Української національно-демократичної партії. Після підписання Брестського мирного договору 1918 розробляв програму розвитку кооперації на Наддніпрянщині, створив спілку «Товарообмін» для покращення торгівлі між Галичиною та Наддніпрянщиною. Головним партнером у Києві виступав «Дніпросоюз», особливо активно їхня співпраця розгорнулася після Листопадового чину 1918. За підтримки П. на початку 1919 «Дніпросоюз» відкрив свою філію у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ). Неодноразово брав участь або делегував своїх підлеглих для роботи на всеукраїнських кооперативних з'їздах у Києві. Ідеолог українського кооперативного руху в Східній Галичині. У 1915—20 і 1923—33 — член дирекції, 1933—39 — директор «Народної торгівлі»; водночас 1922—44 — голова Ревізійного союзу українських кооперативів; 1926—29 — голова наглядової ради «Маслосоюзу»; 1924—29 — член контрольної комісії Земельного банку гіпотечного; 1929—39 — член ради Центробанку; 1924—39 — єдиний український член Державної кооперативної ради

Польщі. Викладав кооперативне й аграрне право в Українському таємному університеті (1921—22) та на вищих економічних курсах при товаристві «Просвіта» (1923—26) у Львові. Неодноразово представляв українську кооперацію на міжнародних з'їздах кооперативного руху, був їхнім співорганізатором. Співзасновник (1925), заступник голови (1930—39) Українського національно-демократичного об'єднання. Обґрунтував ідею українського господарського націоналізму та боротьбу за право на самостійний економічний розвиток шляхом піднесення сільського господарства, промисловості, торгівлі, покращення матеріального становища українців. 1930—38 — польський сенатор. Захищав права українців на участь у парцеляції поміщицьких маєтків та вільну купівлю землі, боровся із запровадженням дискримінаційного кооперативного закону 1934 і молочарського закону 1936. У 1940 скористався з угоди про обмін населенням між СРСР та Німеччиною і виїхав до м. Краків, активно створював українські кооперативи на території Варшавського генерал-губернаторства. 5 липня 1941 оголошений Міністром народного господарства в Українському державному правлінні — уряді *Я. Стецька*, але від цієї посади відмовився. Повернувся до Львова, керував усією відродженою українською кооперацією в рамках дистрикту «Галичина». У серпні 1944 виїхав до Німеччини. Очолював Об'єднання українських кооперативів у м. Мюнхен, викладав аграрне законодавство й кооперацію в УВУ та на різних кооперативних курсах. Від 1947 — член Української національної ради уряду УНР в екзилі. Член наглядових рад кооперативів «Лябор», «Кос», «Унія» у Мюнхені. 1999 у рідному селі відкрито меморіальну дошку П.

Основні праці

Будівництво, мета і праця кооперації на Великій Україні. Л., 1920; Земельна справа в Східній Галичині: Короткий історичний і економічний огляд земельного питання та його сучасний стан. Л., 1922; Потребительская кооперация на Украине за 5 лет — 1918—1922. Х., 1923; В обороні рідної землі. Л., 1925; Нарис розвитку української молочарської кооперації // Кооперативна республіка. Ч. 1. Л., 1933; Природа, мета і світогляд українського кооперативного руху. Л., 1934; За землю Батьківщини: Реферат, виголошений на протестаційних зборах українців Львова дня 15 жовтня 1936 р., в справі колонізації українських земель у Польщі. Л., 1936; Кооперація і мир. Авґсбург, 1947.

Рекомендована література

1. Помер Юліан Павликовський // Свобода. 1950, 5 січ.;
2. Качор А. 35 літ на службі народу (Пам'яті Юліана Павликовського). Вінніпег, 1950;
3. Кухар Р. Визначні діячі Надбужанщини // Надбужанщина: Істор.-мемуар. зб. Т. 1. Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто, 1986;
4. Гелей С. Українські кооперативні діячі Західної України — активні учасники Української національної революції // Вісн. Львів. торг.-економіч. ун-ту. 2018. Вип. 15;
5. Пасіцька О. Соціально-економічна діяльність українців Галичини (1919—1939). Л., 2019.

М. Д. Вітенко

Бібліографічний опис:

Павликовський Юліан Володимирович / М. Д. Вітенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880747>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).